

Látogatás a Styrrassic Parkban

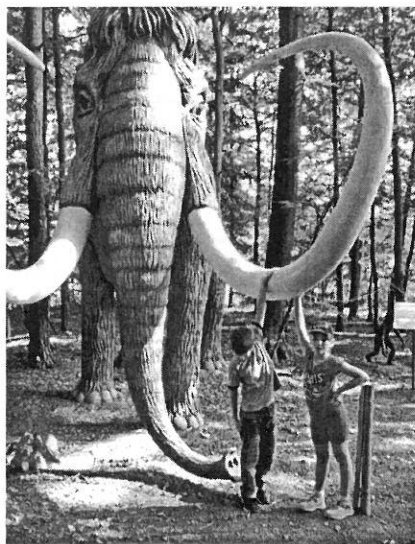
2004 novemberében az Ausztriában, Bad Gleichenbergben lévő Styrrassic Park rajzpályázatát hirdetett „En és a dinóm” címmel. Ez a téma nagyon érdekelte a gyerekeket, és meg is mozgatta a fantáziájukat. Az akkor még 2. c osztály tanulói munkához láttak. A versenyre több mint 5000 pályamű érkezett. A zsűri Kalocsai Angéla rajzát különdíjjal jutalmazta, amely ingyenes belépőket és idegenvezetést tartalmazott.

2005. szeptember 16-án érkezett el a várva várt nagy nap, akkor indultunk Ausztriába. 40 kisdíákot vittünk magunkkal, elsőtől a negyedik évfolyamig.

A határhoz közeledve érezhető volt az izgalom a gyerekek körében, hiszen sokan közülük először lépték át a magyar határt.

Soós Pista bácsi ragyogóan töltötte be a buszon az idegenvezető szerepét. Rábfűzésnél csempészésre bízta a lurkókat. Kérte, vegyen mindenki egy nagy levegőt, és csak a határ túloldalán engedje majd ki. Lilult is a gyerekek feje, mi pedig gurultunk a nevetéstől.

A park neve rokonhangzásával a jól ismert, óriási őslényeket feltámasztó Spielberg film címét idézi, és a steiermarki tartomány latin nevéből (Styria) született. Ausztria egyik legszebb vidékén, a híres fürdőváros, Bad Gleichenberg határában fekvő gyönyörű erdőben, mintegy öt hektáron több mint 70 életnagyságú, a tudományos kutatásoknak megfelelő valóságshűséggel felépített monsterum segítségével mutatja be a dinoszauruszok történetét: megjelenésüktől drámai kihalásukig. Olyan élethűek ezek a hatalmas figurák, hogy az embernek az az érzése, hogy a következő pillanatban megmozdulnak és elvágtatnak az erdő sűrűjébe...



Már a pénztárnál nagy szeretettel fogadtak bennünket. Első lépésként egy dinót nyomdáztak a kézfejünkre, mellyel szabadon járhattunk ki-be a parkból. Az idegenvezetőnk igazán felkészült, ügyes fiatalember volt. Először bevitt bennünket egy pavilonba, ahol a díjazott rajzokat állították ki; sikerült is megtalálnunk Angéla munkáját. Ezután indultunk el az erdei ösvényen az őslények birodalmába. Féllelmetesek voltak az erdő hangjai: morgások, bőgések, ordítások. Többször megszeppenve torpantak meg a gyerekek, nyújtogatták a nyakukat, merre fog feltűnni a hang tulajdonosa. A legizgalmasabb és legfelejthetlenebb élmény a vulkán kitörése és egy igazi földrengés átélése volt. Tovább

sétálva az életnagyságú dinoszauruszok között, idegenvezetőnk nemcsak magyarázott, kérdésekre válaszolt, de vizsgáztatta is a gyerekeket. El kell mondanom, dagadt a mellünk a büszkeségtől, mert jól vizsgáztak a srácok. Megtudtuk, hogy hazánk területén is találtak az ásátások során épségben maradt csontokat, ennek alapján rekonstruálni tudták az állatokat.

A kimerítő és érdekes túra után következett a szórakozás. Játszottunk, csúszdáztunk, ajándékot vásároltunk, majd cirkuszba mentünk. Együtt varázsoltunk a bohóccal, óriáskígyót simogattunk. Lizicska Veronika és Kálmán Krisztián kipróbálhatták, milyen is a rivaldafény. Vera 5 db hulahoppkarikával dolgozott ügyesen, Krisztián a manézs légtornászaként kötelet mászott. Pista bácsi nem tagadta meg testnevelői mivoltát, árgus szemekkel figyelte tanítványait, jó-e a lábukcsolás, egyensúlyozás. A produkció végén arcán széles mosollyal nyugtázta a sikert. Megint büszkék lehettünk, a tárnoki gyerekeknek tapsolt a közönség.

Programunk befejezéseként meglovagoltuk a pónikat, és meglátogattuk a kisállat simogatót is. Késő délután fáradtan, élményekben gazdagon indultunk haza.

Pista bácsi még mindig elemében volt, közölte a gyerekekkel, hogy akiknek még hétfőn is a kézfején lesz a nyomda, az belépő nélkül ingyen jöhet az iskolába! Nagy kacagás tört ki, majd lassan elcsendesedett a zivaj, és lecsukódtak a fáradt gyermekszemek.

Ezúton szeretném megköszönni kollégáim, Kelemenné Szántó Gabriella, Mikusné Németh Judit és Soós István segítő munkáját.

Úgy érzem, egy nagyon tartalmas, felejthetetlen utat tudhatunk magunk mögött.

Novákovics Jánosné
tanító

